

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník V.

Chicago, dne 15. června, 1883.

Číslo 8

Pořádá Jindř. Hájek vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr

K době výletní.

Skokem, šplhem, útokem.

V redakci politických denníků objeví se den co den nějaký ten polozmrzlý chroust nebo motýl příchod jara zvěstující; i do redakce naší přilétl pestrý motýl — článek: k době výletní.

Zimní letos náramně lehounký šat stříbro-pěnné Vltavy zmizel ve sklepech pražských hostinců, obloha již jen některý ten den cukruje sněhovým nádechem probouzející se přírodu, ano nemýlím-li se, dostávají kaštaný před mým ošněm lepkavé puky, a vrbáci, kteří žádostivými očky a žebrařím štěbetáním za drobtý po celou zimu trpnou politiku provozovali, sedí v klubech na holém dosud stromoví a vesele cvrlikají.*) Zkrátka přiblížila se doba sokolských výletů. Výlet! Již i proti tomu slovu se mnoho namluvilo, že prý to pouhý překlad a ne dosti názorný. Nehádám se, je-li to pravda nebo ne, jest to slovo však náramně poetické! Slovo „vycházka“ jako náhrada za něj se mi již docela nechce líbit, zvláště vidím-li našeho pobočnicka, jak úzkostlivě počítá peníze, aby účastníkům hromadně lístky na dráhu koupil. Ponechme si tedy název výlet, vždyť se to tak pěkně řekne: „sokolský výlet.“ Ve výletním řádu Sokola pražského odstavec I. zní: „Účel výletů sokolských jest cvičení se v pochodu, běhu a poklusu, v přemáhání obtíží a překážek v přírodě skokem, šplhem a útokem, tužení těla ve vedru, dešti a větru: slovem vše, čemu již v tělocvičně pro omezenost místa a času zvyknouti a přiučiti se nelze.“

Již účel cvičení se v pochodu, klusu a přemáhání obtíží skokem, šplhem a útokem budí u některých členů, zvláště starších a forem kulatějších obavu před příštím namáháním tělesným. Marné strachy. Cvičení pořadová na nejnepotřebnější a nejpříhodnější pohyby omezena, pěstují se na výletech způsobem rozum

ným, více zábavným, neboť v sokolských jednotách se duchamorné exercírování nepěstuje. Cvičení pořadová na výletech slouží tedy hlavně k rychlejšímu a pravidelnějšímu pohybu celku a za tou příčinou musí členstvo dobrovolně se vůli vůdce podrobit, reptání nskterých pohodlných dlužno v zárodku a sice členstvem samým energicky umlčeti. Co se týče přemáhání obtíží a překážek skokem, šplhem a útokem, musíme bohužel říci, že náš venkov nám podobné překážky ani neklade. Dešť a vítr na našich výletech zřídka, velmi zřídka nás zastihnou, dle pověsti jen tenkrát, koná-li pražský Sokol výlet s pražským Hlaholem. Za to však častěji slyšíme na výletu hrozné slovo táhle a unisono pronášené: „Má—me—ží—zeň!“; pokud známe naše členy, nevrcholí podobné výkřiky bolesti snad v slabosti vůle, ale jen v žertu, který ovšem s písní a pochodovou rýmováčkou hlavní roli hraje. Poklus neb čelem v zad a několik set kroků pochodu dobře na zabnání žízňě účinkují.

Každý však výlet není stejně namahavý, neboť výbor, po případě výletní komise hledí zajistit, aby i starší členovové mladší se staršími, členové se cvičící se přispěvajícími. Mladší vidí v starších historii spolku, tito zas v oněch jeho budoucnost. Mnohá zajímavá historika ze života spolkového, která by jinak zašla, přenáší se tu ústním podáním z jednoho na druhého. Mnohdy vytvoří na cestě ještě před cílem výletu zkušený vypravovatel a účastník výletu do tébož místa před mnoha lety, živý obraz: popisuje městečko a jeho obyvatele, líčí květnatě srdečné přivítání, mluví o slavnostním řečníku, o spanilých dražičkách, o vonných kyticích a chutných koláčích . . . v tom z dálky rána—druhú — třetí, každý napíná zrnk i sluch do dálky, a tam hle na tom vrchu, u lesíka ztrácí se bílé obláčky dýmu — střílí se z hmoždýřů na

*) Psáno před poslední obnovou zimy, jež však bohdá brzy pomine. Red. Sok. Pražského

uvítání—ještě několik kroků — v údolí pod vrchem v zlatém rámeč bohaté žně s v živé zeleni šťavnatých luk bílé domky — veselé městečko. A po bělavé silnici vzhůru od městečka proti nám průvod se pohybuje. Napřed sokolské košile se červenají a radostně čapky krouží, bleskem odráží se paprsky jasného slunka o lesklé hudební nástroje venkovské kapely a mnohdy i o lesklé helmy hasičů a nad tím vlaje veselé na přivítanou sokolský prapor. Radostné bratrské uvítání. Něžné ručka spanilého děvčátka upevňuje roztomile kytici z vonných růží na náš prapor a již za veselých zvuků sokolské: „Na prej“ ku kýženému cíli. Po přivítání následuje vydatné posilnění a výlet pak končí u večer jako náhrada a odměna za přestálé dopolední namahání tancem, o němž mnozí praví, že i do tělocviku náleží a já bych skoro soudil, že se skrývá tanec i za slova výletního řádu: „slovem vše, čemu již v tělocvičně pro omezenost času a místa zvykati a přiučiti se nelze.“

A starší pokud mají chuť k tančení, tančí t'ž aneb těší se pohledem na to veselé víření tak dlouho, až zazní táhlé „á“ náčelníkovy trubky; sem tam slůvko na rozloučenou stisknutí ruky a již vsedá se na připravené povozy, neboť cesta k nádraží daleká. Srdečné „Na shledanou“, „Na zdar“ zní chórem, opakuje se několikrát, až v dáli mizí. Chvoj zdobící povozy vydává balsamovou vůni a působí chladivě na horké čelo, veselé laškují pestré praporečky na vozích. Městečko ztrácí se v závoji večera, různá světélka jedno po druhém zaniká. Mléčný svit měsíce změnil čarovně živé denní barvy celé krajinky — v krajinku z českých bájí. Usmívající se tvář luny, přestálé namahání, sladké myšlenky a kolibájeť se povozy brzo nás—uspí.

Každý výlet nemá ovšem program tak jednoduchý. Jsou výlety též slavnostní, k nimž zvány bývají spolky sokolské, jako k slavnostem národním, svěcení praporu, budovy neb k oslavení mnohaletého trvání spolku. Výlety podobné mají nejen v životě našem národním, ale i v našem spolkovém velkou důležitost, neboť jimi dána příležitost, aby jednoty jednoho neb více krajů se sešly a sílu svoji na vzájem seznaly. Doufejme, že obec sokolská i v tomto případě více ještě učiní.

Z výletu má však prospěch nejen spolek ale i každý účastník výletu. Levným způsobem (spolek hledí vydání účastníků žádostí o slevení na dráze a společným objednáním obědů zmenšiti) dána každému příležitost spatřiti různé kraje a města naší milé vlasti prohlédnouti si mnohé vzácné památky zaslých dob

zlatých i prokletých, a seznati ten prostý český lid; tím vzpruží se duch a okřeje srdce Čistý zdravý vzduch, delší chůze, v příjemné krajíně odpočinek v lese posilní a osvěží tělo.

A přec víme, že jen určitá nevelká část členstva výletů se zúčastňuje. V čem hledati sluší příčinu? První a hlavní příčina bývá nedostatek krojů. Věříme ovšem, že vyžaduje zařízení kroje sokolského značný obnos, avšak za tou příčinou zřizovány buďtež ve spolcích sokolských oblekové komise, které nechť starají se, aby členstvu snadnějším způsobem kroj stejné látky, vkusného a stejného střihu zaopatřily. Nářky na kroj a na jeho nepraktičnost jsou neoprávněné. Kroj výletní slavnostní, nemůže být zároveň cvičebním, vždyť máme svůj cvičební kroj od jubilejního ho cvičení. Co se pak nepraktičnosti kroje na výletech týče, budiž mi dovolena krátká poznámka. Lehké holeně, které nyní na místě vysokých bot se nosí, jsou velmi praktické, chrání před prachem, deštěm a blátem, vždyť v největší době zavedeny vysoké boty místo střevíců v rakouské pěchotě; nový střih našeho obleku jest vkusný, barva látky pěkná a praktická, červená košile harmonuje krásně k celému obleku. A čapka? Svobodně hledí bystré oko Černohorce v úpalu jižního slunce pod čapkou bez štítka a znáte přec pevně a orlí oko Černohorce?

Podobných čapek užívá se i v Anglii velmi zhusta, zvlášt na cestách.

Mnohým se kroj sokolský nelíbí, snad že jest tak jednoduchý jako myšlenka sokolská sama, snad proto, že nezdobí jej zlatý límeč, lesklé třepení a podobné cestky, na něž chystal již Kolumbus divochoy americké.

Neposuzují ovšem pravého Sokola dle kroje, avšak člen, který z toho neb z onoho důvodu sokolský kroj oblíbí se ostýchá, není — pravým Sokolem. Může být dobrým turnerem, však Sokolem nikdy. Člen, který kroj si opatřil, podává záruku, že to myslí se sokolstvem do opravdu, že při spolku vytrvati. Vždyť známe největší nemoc spolku — vrtkavost zvlášt mladšího členstva.

A proto varuj — pryč s překážkami! Šplhem, skokem, útokem! Doba výletů a slavností je bližší, proto heslem našim, bratři, budiž: každý upřímný a pravý Sokol měj kroj sokolský!

Pozoruhodné jest místo v letošní zprávě výroční Sokola Prostějovského: „Opatřte si, bratři, kroj sokolský všickni. Nikdo nemá věru zapotřebí, aby styděl se za červenou košili a svižné sokolí péro. Stejnokroj sokolský zrodil se s myšlenkou samou a potrvá s ní dotud, dokud sokolství úkol svůj v národě našem plouti bude. Ve kroji tomto, ve službě sokolské myšlenky stáli a stojí dosud

mužové, kteří obecným zájmům národním platné služby prokázali a kteří nejpřednější místa v naší národní společnosti zaujímají. „Sokol“ ve svém kroji jest nám dosud před stavitelem ušlechtilého idealismu, obrazem mužných cností, obrazem junáctví bez hany a bázně, ve službě svého drahého a milovaného národa.“

Potud zní zpráva. Často želi se, že zachází nadšení vlastenecké prvňích dob, nuže, bratři přičiňme se! Necht' létají sokolové opět

v četných zástupech po žirných vlastech českých!

První letošní výlet určen Sokolem pražským na posvátný Říp, kamž jednota před 21 lety, po svém založení první výlet konala. Vzhůru bratři, dojunáckého Podřípska! Necht' pokrýje mračno sokolských perutí omšenu hlavu starého Řípu! I my chceme se rozblednouti s jeho temene jako druhdy Čech s našimi praotci po nivách naší milé vlasti—vlasti sokolů! Na zdar! „Sokol Pražský“.

Dějiny Těl. Jed. Sokol v Chicagu.

Píše Jindřich Hájek.

Za jednatelské služby vyplaceno sokolu M. Trsovi \$10.

Dar od pana Zajíce, obraz na plátně „Šlik před popravou“ po Bělohorské bitvě, přijat a zápisník poukázán spanilomyslnému dárci soukromně i veřejně poděkovati.

Dne 4. dubna 1872 do sboru přijati: Čedík Ferd., Vacík Václav, Donát Josef, Šultis Fr., Ctibor Fr.

Výbor pro vypůjčení se peněz na sň oznamuje že ty samé může dostat od sládky pana Fuermana z Watertownu. Zpráva přijata a výboru ponecháno k zakončení.

Výbor jenž vyjednával s řiditelem divadla, oznamuje že vyjednal s ním následovní: Řiditel obdrží za každé ním řízené představení \$12. vypsání úloh a roznešení plakátů v to počítaje svobodný byt, světlo a palivo a dva kráté do roka příjem (benefit) na řádnou neděli. Dále uzavřeno: Jeviště nemá býti pronajímáno pro české sbory na neděle, možno to však učinit na kterýkoliv den jiný v týdnu.

Uzavřeno by jednatel volil se podle úmluvy „Slovanské Lípy“ a má tedy každý ucházec o to místo, přihlásiti se u sboru a podati písemně svou nabídku dle článku 13ho, opravených stanov. Zpráva výboru pořádajícího besedu, vykazující čistý výnos \$162 přijato. Výbor finanční má hledět peněžní záležitosti s „Českou záložnou přivésti do pořádku.

Poděkování se ze sboru sokola Zajička přijmuto, sokola Nedošinského však nikoliv; Sokol Pregler Anton má s ním vyjednávat o příčině a sboru zprávu podati ve schůzi příští. Čistý výnos z divadla (děj není naznačen) \$73.52 přijat.

Dne 11. dubna 1872. Ku sboru přijati Fouček Karel, Šplíhal Fr., čekavec pan Karel Piek, odložen za příčinou obdržení tří černých kuliček do schůze příští. Sokol Pregler oznamuje, že příčina poděkování se sokola Nedošinského jest urážka sokolem Heryn-

kem mu učiněna; zápisník poukázán pozvati sok. Herynka, by se do příští schůze dostaviti neopomenul. Nabídka a žádosti za místo jednatele podány Sokolem J. Kandlíkem a J. Cvahoučkem. Volbou již se 44 hlasů účastnilo obdržel Jakub Kandlík 16 hl., a Jiří Cvahouček 28 hl a tudíž za jednatele starostou prohlášen.

Dne 18. dubna, 1882. Ku sboru přijati jsou: Lachout Jan, Neužil Fr., Rezek Bernard, Dostal Josef, Buchbinder Jakub, Slacha Ig. Výbor jenž vyjednával s výborem od Česko Anglické Svobodné Školy, oznamuje výsledek vyjednávání, a sice: Výbor Česko-Angl Svob. Školy pro netečnost obecenstva vůči škole této, jest nucen zastaviti činnost svou a celé zařízení školní, jež bylo z prostředků dotyčným výborem obstaraných opatřeno předává sboru Těl. Jed. Sokol vyhrazujíc sobě: Těl. Jed. Sokol převezme a zaplatí dluh do „České Záložny“ v obnosu \$175 úrok na obnos ten připadající \$8.75 a výboru jmenované školy vyplatí \$177. úhrnem \$360.75c. Mimo to vezme sbor Těl. Jed. Sokol. Školní lavice v opatrování a složení v dolejší místnosti pro pád, že by školní výbor opětně svou činnost započal. Zápisníku uloženo dopsati že podmínky ty Těl. Jed. Sokol přijímá a přání dotyčného výboru vyhoví.

Proti sokolu Herynkovi vznešena žaloba pro urážku sok. Nedošinskému učiněnou a porotě k vyřízení odkázána; pro žalovaného jmenování: Pregler Ant., Němeček Jan, k straně žalujícího pak Šilha Vojtěch, Pádecký Jakub a za předsedu zvolen Němeček Václ. K žádosti jednatele má být vypracován s určitým a jasným pojmenováním věci opatřený Inventář všeho zboží Těl. Jed. Sokol nyní náležejícího a v opatrování jednateli odevzdaného. Správnému výboru uloženo tak učiniti, tento pak ježnateli odevzdati, načež se jednatel v podmíněné rukojemství za všecky ty věci zaváže. Čistý výnos plesu vykazuj

částka \$71.55c. přijat a výbor propuštěn. Ředitel divadla má býti požádán by dával řadnější kusy než se až potud dělo an toho prospěch sboru vyžaduje a on k tomu smlouvou zavázán jest.

Dále zvolen výbor sestávající se sokolů: Tausig, Pregler, Šilha, k vyhledání místa pro výlet. 20. dubna 1872. Mimořádná schůze svolána za příčinou že má býti zaplacen prošlý markýč (Morigage) \$2.500 kterážto část má býti placena prostředky vlastními, totiž dobrovolnou půjčkou sokolů. Po přečtení jmen údů shledáno že stanovní pokutě podlehají, pro nepřítomnost svou sokolové: Vrána Václav, Diviš Petr, Ryba Vojtěch, Šindelář Jiří, Hubka Vojtěch, Stejskal Václav, Helebrand Josef, Sýkora Jan, Matoušek Matěj, Bárta Ludvík, Kralovec Jan, Skalický Anton, Pišek Josef, Pregler Anton, Švehla M., Brabec Josef, Stein Šimon, Svatek Václav, Čedík Ferd. Sultys Fr. S přítomných sokolů každý hned nějakou částku složil, aneb se čestným slovem zavázal, že dne 22 t. m. složí část, k níž se byl zavázal. Uzavřeno by nepřítomní údové byli obehití a pozváni k dostavení se do schůze 22 dubna t. r. v pádu pak že by jim bylo dostavení se do schůzi naprosto nemožné ma i své povinné částky výboru odevzdati a tak čestnému slybu svému dostáti

Dne 25 dubna 1872. Do sboru přijati jsou: Kalkant Jiří Abeles Fridrich

Pro vypučení se peněz pozůstává dále výbor: Vaska Vojt., Tausig a Stejskal Franta. Uzavřeno: by soud sokoia Herynka nejdéle do příští schůzi ukončen byl. Dále uzavřeno by při zábavách obsluhující výbor nikdy se neosměloval kouřiti. Ředitel divadla nemá dovoliti žádnému vstup na jeviště, kdo tam nemá co dělat.

Podána žaloba [neudáno kým] že bydlíště řiditele znečištěno. Správní výbor má dohlédnouti a po případu nechat vyčistit—!

Dne 2. května, 1872. Do sboru přijat Soldát Karel, Lenocho Frant., odloženo do příští schůzi. Uzavřeno odbývati výlet dne 19. května b. r. v pádu pak že by povětrnost toho dne byla nepohodlna odloží se výlet na 30. června.

Poděkování se s úřadu Zapisníka Jiřího Cvahoučka přijato a na jeho místo zvolen sokol Jan Sýkora. Dopis Svobodné Obce čten, přijat a uzavřeno jmenovanému sboru propůjčit zasedační síň dvakráte za měsíc za cenu \$1 za schůzi. Josef Capouch zapravil své povinnosti a prohlášen opětně za úda. Zpráva s divadla „Pokuta ženy“ vykazující čistý výnos \$73.03c přijata.

Dne května 1872. Do sboru přijati jsou: Dvořák August, Záhořík Josef, čekanec Fr.

Lenoch ponechán na příštích šest měsíců k úplnému vyšetření. K návrhu uzavřeno: Sbor Těl. Jed. Sokol nechá smlouvu o převzetí síní síně od „Slovanské Lípy“ recordovat.

Dále uzavřeno koupiti praporek Spoj. Států a k účeli tomu udělat sbírku mezi členstvem; výbor jest zvolen: Šilha, Vaska Vojt., Sýkora Jan.

Výbor k vystěhování se pana Dvořáka bývalého jednatele „Slovanské Lípy“ má být mezi 12tou a jednou hodinou přítomen, a má hleděti k tomu by se každému, možnému, nespravedlivému neb snadněšetrnému výkonu předešlo. Žaloba proti Sokolu Fr. Baborovský odložena do schůze příští.

Zápisník poukázán dopisati ohledně praporu na slavnou Tělocvičnou Jednotu Sokol v Praze.

Pan Karel Jonáš Redaktor a majetník „Slavie“ v Racine má být požádán by podával své účty přímo sboru a nikoliv skrze jednatele svého v Chicagu.

Dne 16. května 1872. Do sboru přijati jsou: Veverka Matěj, Vondráček Josef, Purkal Tomáš, Kolář Václav Vilfart Frant., Lenocho Josef, Enghlthaler Václav. Uzavřeno dřípojiti se k Severo Americké Jednotě Turnerů, a bez rozdílu náodnosti účel svůj na zřeteli podržet a jej spravedlivě pěstovat. Za zástupce zvolen pan Langer; pro Těl. Jed. Sokol. Sokol Bavorovský na mnohostrannou stížnost vynášení sborového jednání do veřejných míst a nemorální chování se, zbaven na čas třech měsíců svého údství. Čekanec p Fr. Lenocha mají zvláště vyšetřiti: Šplíchal, Nájemník, Svatek. Zpráva s divadla „Troje políbení“ vykazující čistý výnos \$75.94c. přijata.

Dne 23. května 1872. Ku sboru přijati jsou: Jisa Frant. a Fišer Josef.

Sokol Josef Fišer, žádá sbor, by sprostěn byl na jeden rok povinnosti výboru při zábavách sborových, začez se uvuluje darovat sboru \$25. Přijato a přání jeho se vyhovuje. Ředitel divadla pan Šisler žádá za jednu novou scénu [dekoraci] pro jeviště nevyhnutelně potřebnou pro příští děj. Přijato a jemu samému k obstarání odevzdáno.

Sokol Rott obviněn co zrádce sboru, a vyzván by opustil zasedační síň pro tuto schůzi. V soudní záležitosti pana neb paní Dvořákové a „Těl. Jed. Sokol“ má se bez odkladu zakročiti, sbor ponechává výboru na vůli lepších právních síl použití kdyžby toho viděl potřebu. Veškesé v síni se nalezající židle mají se dát přebarviti a nápísem „Těl. Jed. Sokol“ na místě „Slovanská Lípa“ opatřiti. Sekvestorním výborem přes šatnu divadelní zvoleni jednohlasně Sokolové Lenocho

Václav a Bernhard Jan Dne 27. května t. r. odbývána schůze mimořádná, za příčinou naléhavé potřeby peněz pro splatbní lhůty. Ku okamžité výpomoci slotily své půjčky sokolové: Capouch, Hynek, Dvořák, Kostner, Kaňák, Purkal, Nájemník, Kounrád, Podzimek, Šár, Svatek, Trs, Cvachouček, Viterna Vondráček, Vilfart, Zuckerman, Záhořík Rezek B., Kohn Jindřich, Stejskal Jos. a Němeček Jan. Dále se uvolili v příští řádné schůzi po §5. složiti: Lachouř, Hrdli-

čka, Morávek, Mencl a Veverka. Zároveň uzavřeno peníze uložené na banku vyzdvihnout a na splátku též upotřebiti. Dne 30. května t. r. v schůzi řádné do sboru přijati byly: Hálla Frant., Dubský Frant., Sinkule Josef, Lenoch Franta. Odhlasováním za čestného úda jsdnohlasně jmenován pan Bergman. Školní výbor žádá by částka, \$175. České záložně buďto splacená byla neb by jejich rukojmí, byl jiným Těl. Jed Sokol nahrazen. (Pokrač.)

Jubileum paní Otilie Sklenářové-Malé.

Z přátelského dopisu a pražských listů vyjímám: „Nejen my bližší přátelé ctitele a známí v Praze, ale všichni krajané ve vlastech českých, pokud v dramatickém umění etí krásné povolání, oslavili dne 11. května t. r. památku dvacítileté zdárné, skvělými výsledky korunované činnosti naší přední umělkyně. Ze všech končin docházely odpoledne a ještě pozdě u večer blahopřejné telegramy a příspěvy, v nichž vroucími, nadšenými slovy velebí se velezasloužilá, v plné síle vznešenějšího ženství tvořící herečka.

V přední radě jsou to ovšem Pražané, kdož vzdali ctěné paní povinný hold. Předem členové divadelního družstva vyslali v poslední hodině k paní Sklenářové deputaci pp. Em. Skramlíka a prof. Durdíka, aby jí odevzdali čestný dar 150 dukátů ve skvostném aksamitovém pouzdře. Jiná, dámská deputace — paní Eiseltová, choť prof. na české universitě, a paní Uhlířová, choť ředitele gymnasia novoměstského — odevzdaly umělkyni jmenem abonentů a vůbec navštěvovatelů divadla v ozdobné skřínce 1000 franků ve zlatě; deputace pražských a předměstských učitelek poctila paní Sklenářovou skvostnou garniturou z českých granátů. Po celé odpoledne skládali blahopření jednotliví přátelé. V divadle byla všechna místa vyprodána, tak že zůstala kasa zavřena. S napnutím očekávalo obecenstvo, všechny prostory divadlo zaujávší, vystoupení jubilantky v tragédii „Formosa.“ Jakmile Sklenářová se objevila, strhla se bouře potlesku potlesku a podávány z orchestru nádherné věnce, kytice, květinové košíčky palmové ratolesti. Věnců bylo as 17 a kytic 20. Potlesk jakoby konce vzřít nechtěl. Pan Bitter jsa s jubilantkou na scéně, odebíral a ukládal něžné důkazy vřelé náklonnosti obecnstva ke vzácné umělkyni.

Po té ovaci, přede zraky obecnstva konané, učiněna po prvním aktu na jevišti při

spuštěné oponě druhá, slavnější. Celý sólový personál divadelní a členové deputací shromáždili se na jevišti, z polokruhu vystoupil ředitel p. Šubert a promluvil srdečná slova díky a plného uznání za dosavadní působení jubilantky a přál jí dlouhá šťastná leta. Na památku pak téhož večera podal jí vrchní režisér p. Kolár jmenem družstva skvostný stříbrný věnec se zlatými stuhami, na nichž vyryty přiměřené nápisy. Po té měl k paní Sklenářové vzletnou řeč pan Šamberk jmenem kolegů a kolegyní a na konec provolal jí slávu, což od shromážděných bylo jásavě opřítováno. Pak přistupovaly jednotlivé deputace, aby odevzdaly věnce a jiné pěkné dary: pěvec p. Melichárek jmenem Svandovy společnosti, herec p. Šipek jmenem paní El, Peškové, pp. Nový a Heidlberk jmenem jednoty „Pokrok“ v Karlíně, deputace spolku „Kolár“ ze Smíchova, p. Karel V. Stýblo jmenem Ochotníků Těl. Jed. Sokol v Chicagu v Americe velký Vavřínový věnec se slovanskou hedvábnou trikolorou na které stříbrně vytištěno:

„Věhlasné tragédce české v den dvacítileté činnosti.“ Ochotníci Těl. Jed. Sokol Chicagu Ills. 18. května 1883. atd.; kolegyně odevzdaly paní Sklenářové krásný stříbrný věnec se zlatou stužkou, na níž nápis a jména dárkyň na památku. Slečna Pospíšilova podala lyru důmyslně utvořenou z palem a růží, slečna Turkova kyticí z violek, pěvec p. Broulík co host v praze meškající, skvostný koš květinový, intendant p. Dr. Škarda věnec s bohatými fábory. Jiné věnce a kytice byly od p. Pecolda, pí. Mráčkové, amerického klubu dám a jiných ctitelů. V hlubokém pohnutí, se slzami v očích děkovala paní Sklenářová za tolikéřé důkazy přízně a slíbila jmenovitě řediteli p. Šubertovi, že jako posud bude vždy ochotně a věrně, pokud jí nebesa síly popřejí, sloužiti

ústavu, při němž za snahy své tolik cti dochází. Telegrafické pozdravy došly: z Vyškova od spolku „Hana“, z Rakovníka od Městřanské besedy, od kolegyně Volfové v Bydžově pohostinskou hraječ, od Občanské besedy v Libni, od „Vesny“ a Remeslnické besedy v Rakovníku, od ochotníků z Čáslavi Tábora, Strakonice, Poličky, Lomnice, Chrudími, Král. Hradce, Mělníka, Peček. Dále zaslali telegrami: kolegove polského divadla ve Varšavě, spolek „Branislav“ v Jilemnici, rodina Kozánková v Kroměříži, dr. Pipich v Chrudími, ředitelové divadel Ludvík v Rychmově a Mušek v Jindřichově Hradci, redakce „Reform“ a J. R. Port v Plzni,

„Sokol“ v Litomyšli, dr. Korejzl v Pešti, rodina Roihova v Chrudími. Konečně došla řada přípisů. Zpravodaj pražského Pokroku praví: Pochybujeme, že jsme zaznamenali telegramy všechny, neboť docházely ještě poedě večer, když jsme divadlo opouštěli. Po přepřavení byla jubilančka opět a opět hlučně vyvolána, i promluvila konečně několik slov, jimiž vyjádřila svou vděčnost za tolik přízně a lásky.

V naledě slavnostní obecenstvo odcházelo. Ještě buď podotknuto, že rozdávána byla v divadle slavnostní báseň *Vilmy Sokolové*. Čtené jubilančce a všemu obecenstvu zůstane věřejší večer v blahé paměti.

D o p i s y.

Chicago, 19. června.

„Pravdu sobě mluvme atd.“ — Heslo to mám na zřeteli, při psaní těchto řádků a myslím že zazliti nemůže nižádný, projeví-li Sokol veřejně náhled svůj o té které věci. Ještě jednou odhodlal jsem se v listu našem vystoupiti chtěje projeviti náhled o tak zvaných „dějinách“ jednot. Souhlasil jsem s uveřejňováním něčeho podobného, však myslím, že „dějiny“ té které jednoty dají se vypsat ve třech číslech, uveřejní-li se pouze to, co se do veřejnosti hodí! Doslovné opisování všech protokolů zabírá mnoho místa, ubírá se tím místa pro látku užitečnější pro Sokoly, a pak nemůže cizí členy zajímati čtení o volení výborů pro zábavy, seznam přijímaných i odmrštěných, jaký užitek byl z divadla a kdo kde co výbor účinkoval.

Kdyby veškeré jednoty nechaly jich dějiny psáti tak stručně tož by to bylo nekonečné a mírně řečeno—unavující. Píšme tedy jen o tom, co mělo kdy jakýsi vliv na celý život národní a naopak—tím vyhovíme úplně požadavkům a ostatní podrobnosti ponechme v protokole; to nemá pro veřejnost důležitost žádnou. Ostatně hledme si více přítomnosti; mějme na paměti že list náš jest orgán Sokolstva a Sokolstva hlavní účel — tělocvik! Hledme at v listu našem má více místa látka skutečně pro náš všechny, zasahující více do středu našeho. Jsem přesvědčen, že mnoho jest stejně se mnou smýšlejících, však ani ostýchají se vystoupiti, činím tak já s myšlénkou, že promluvil jsem jako sokol k sokolu upřímně! Na zdar!

Jos. Čermák.

Protokol řádné schůze Výkonného Výboru N. J. S.

dne 1. června 1883.

Schůzi zahájil předseda Sok. J. Bělohradský a hned nechal čísti protokol poslední schůze kterýž též schválen a přijat. Čtení dopisů. Těl. Jed. Budivoj z Detroit žádá listiny na zprávy uloženo jednateli by žádané hned odeslal.

Věrní Bratři Sokol z Milwaukee, Wis. v přípise oznamují Sok. A. Nováka co svého vyslance do sjezdu Baltimorského, jednatel má připojiti k seznamu.

Těl. Jed. Tyrš z Cedar Rapids, zdílí že dosud nemají vyslance zvoleného ale stane se tak co nejdříve.

Těl. Jed. Sokol Čech z Cleveland, O. zasílají s dopisem částku \$17.32.

Věrní Bratři Sokol z Milwaukee, Wis. zasílají své návrhy na opravu stanov N. J. S. kteréž odkazány výboru na stanovy.

Těl. Jed. Sokol z New Yorku zasílá čtvrtletní zprávu a částku \$32.79. Zároveň podávají zprávu že zvolili za poslance sokoly St. Výborný a Ferd. Růžička, též zdílí záložením dřívějšího tělocvičného sboru který prý velmi dobře pokračuje.

Těl. Jed. Sokol z Omaha, Neb. zdílí že za vyslance zvolen sokol Jaromír Ráček a též podávají zprávu kterých výletů se účastní. Usnešeno by jednatel všechny vyslance uvedl v seznamu.

Věrní Br. Sokol Milwaukee, Wis. zasílají §9.51 přijato.

Těl. Jed. Sokol z New Yorku zasílá své návrhy na opravu stanov což odevzdáno výboru na stanovy.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore Md. zasílá s přispisem na úmrtní výplatné na sok. Horu část §23 10.

T. J. Sokol z Wilber, Neb. zdělují že není jim možno zvoliti vyslance do sjezdu Baltimorského a žádají o radu jak se mají v ohledu tom zachovati, uloženo jednateli by poukázal na stanovy N. J. S. Těl. Jed. Sokol Čechie zdělí že zvolen jich vyslancem do Baltim. Sok. Aug. Volenský dále oznamuje že žádný z jich členstva nemůže co civičitel jeti do Keuwaune, Wis. obě vzato uvědomost a jednateli jest uloženo jméno vyslance přijatého v seznamu uvéstí.

Těl. Jed. Sokol z Omaha, Neb. zdělí smutnou zprávu o rozdělení se sboru, druhý sbor přijal jméno „Tělocvičná Jed. Čech“, zároveň udávají jména členů kteří přešli ku sboru novému. V ztížení té dále zdělí, že odstoupil ti členové nechtí jim zapraviti na ně vypádající úmrtní částky na výmluvu že oni odstoupili dříve než přišel rozpočet na sbor. Jednatel má dopsat sboru Těl. Jed. Sokol že za ně jest povinen platiti neb až do rozpočtu nebyli u Výk. Výboru co vystoupil ohlášení a proto bylo dle poslední zprávy počítáno. Sokol Roušar člen téhož sboru činí ty samé dotazy skrze placení a jednatel má mu odpověditi v témž smyslu jako sboru.

Plzenský Sokol z Chicago, Ill. zasílá stížnost jednoho ze svých sokolů, který se odvolávo na Výkonný Výbor, záležitost tato odkázána výboru práv.

Předložené účty: Účet pana Aug. Geringera za tři čísla Sok. Am. listky legitimační a listiny pro náčelnické zprávy na §53.50 povolen k vyplatě. Účet jednatele za kolky a expedici „Sok. Am.“ na §9.85 povolen též k vyplatě. Usnešeno by zakoupeny byli některá díla jednající o tělocviku téhož druhu časopisy, k tomu účelu povoleno §10. za něž má jedtel díla ta objednatí.

Zprávy výboru na zprávy jsou vyřízeny výboru práv odloženy do schůze příští jež se odbývá za čtrnáct dní.

Příjem.

T. J. Sokol Čech z Cleveland	§17.32
T. J. Sokol z New Yorku	32.79
V. B. Sokol z Milwaukee	26.60
T. J. Budivoj z Detroit	9.51
S. J. Blesk Balt. Md.	23.10

Úhrnem §109.23

Vydání.

P. Aug. Geringerovi za „Sok. Am.“	
3 čísla tiskové práce 1000 kusu zpráv	
pro náčelníky a 500 prukazů údství	§53.50
Jednatelův účet	9.85
na časopisy	10.30

Úhrnem §73.35

Schůze pak ukončena. Na zdar!

Aug. Volenský, t. č. taj.

H l í d k a .

Baltimorští se tuží!

Dle tamnějšího listu „Der Dentehe Correspondent“ odbýval sbor „Sokolská Jed. Blesk“ dne 26. dubna t. r. ve „Vorwärts Halle“ za předsednictví Sokola V. J. Šimka mimořádnou schůzi; co Tajemník úřadoval sokol J. Rejžek.

Hlavním zástojem jednání bylo o přípravách ku sjezdu jednaému Národní Jednoty Sokolské v spojených Státech, jenž jak známo odbývati se bude v posledním týdnu v měsíci srpnu. Pořádající výbor, jenž již po měsíce své povinnosti pilně vykonává, sestává s následujícími Sokoly: V. J. Šimek předseda, Dominik Zelenka náměstek, Fr. Vavřina zápisník, Jos. Matějka pokladník, Rudolf Frankl, Alois Benick, K. Masopust, Mathaus, V. Rezek, Fr. Šimek a Jan Nowák.

Tato „Jednota“ jak známo nejsilnější spolek český v Baltimore, uspořádá dne 4. července t. r. v Schrejerovské zahradě na „Belair Road“ Národní slavnost.

Pořádající výbor téže slavnosti jsou sokolové Hirschaner, Primus, Pluhař, Jos. Novák a A. Patera. Po uzavření schůzi přešlo se k tělocviku jehož se účastnilo 92 členů za vedení své věci mocného cvičitele a Náčelníka B. E. Hirschanera. „Jednota“ cvičení ta (pořadová?) před nedávnem ve svých četách zavedla, jichž jak starší tak mladší členové povinně se účastní!

„Slavie“ ze dne 6. června b. r. přináší novinu z Baltimore praví:

Veleznámý náš korespondent a jednatel, pan V. Šimek, v posledních dvou týdnech umkl. Bylo nám divné, z jaké as příčiny

a zajisté i jiným pilným čtenářům, jimž dopisy páně Šimkovy pravou jsou pochoutkou. Nyní příčinu tu již známe a stojí za to, abychom ji sdělili veřejnosti. Píše se nám s jiné strany, že pan Šimek staví, co české Baltimoré dávno již potřebovalo: skvělou síň, Bohemii“ na rohu ulic Broadway a Barnes, v níž zajisté soustředí se čilý život společenský, neboť prostranná síň jest právě, co tamní četní sborové národní nesmírně potřebují. Stavbu podobnou obmyslela prý dříve čláka tamní Sokolská Jednota Blesk, leč sešlo zase z toho plánu na dobro a sborové čeští odkázání jsou opětně ponejvíce na Němce. Proto lze očekávati že podnik páně Šimkův přijat bude se všeobecným uspokojením ano i nadšením již z té příčiny, že stavba bude toho druhu, jakáž Češtvu baltimorskému pouze ku cti sloužiti může. Jak jsme se sami svou dobou osobně přesvědčili, jest Broadway v Baltimoré nejkrásnější ulicí, — Boulevardy, sousedství výtečné a místnost sloužiti má za hostinný stánek všem řádným společenstvům českým bez rozdílu. Právě staví se základy z granitu k celé budově, jenž vyvedena bude v slohu byzantským; někdy v srpnu má být stavba dokončena. Základy kryjí čtverec 42 při 64 stopách; v prvním patře bude hostinec a krám, v druhém síň pro divadla, koncerty, plesy, atd., krom toho ovšem i jeviště, galerie, šatnice a nalévárna. Jídelna umístěna bude v přízemí. Tolik jsme se dověděli

kradmo, i doufáme že nám pan Šimek svým časem sám více poví. Česko-slovanské spolky v Baltimoré pěknou síň potřebují, nuže teď ji budou mít! A poněvadž to bude největší a nejlépe upravená síň česká, zajisté že také všechny přízeň svou jí osvědčí.

Na zdar!

Chicagské 4 jednoty pořádají dne 24. června t. r. společný výlet do města Milwaukee ve státu Wis.

Sokolové!

Opět jet mi oznámiti úmrtí jednoho ze řad našich! Dlouholetého soudraha našeho

Sokolá Petra Thumí.

od Těl. Jed. Sokol v New Yorku, není více! Zemřel dne 21. května, 1882 v stáří 44 roku 10 měsíců a 21 dnů. Zemřelý byl dlouholétým dobrým údem a kapelníkem výše jmenované Jednoty. Čest budiž jeho památce!

Těl. Jed. Sokol jakož i pozůstalým jeho milým vyslovují nelicenciou soustrast. Jmenem Výb. N. J. S.

Jidřich Hájek, jedatel.

Adresář Národní Jednoty Sokolské. ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor. sídlící v Chicagu, odbývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Čes.-Am. Sokola 106-108 Dekoven ul. Ufádníci: J. B. Bělohradský předseda, F. C. Lajer místopř., J. Hájek jednatel, A. Volenský záp. taj., F. Tomek pokladník. Další členové: R. Jandus, M. Bláha, M. Křišťáček F. Vaněk. Náhrad: M. Poláček, J. Šindelář, H. Plat. Veškeré záskyly a dopisy adresujte Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago, Ill., odbývá schůze každý čtvrtek ve své síni 74-76 W. Taylor ulice. Taj. Josef Svojsze 82 Taylor ul.

Česko-Americký Sokol v Chicago, schůze 1. a 3. středu v měsíci ve své síni v ulici DeKoven. Tajemník Jos. Tryner, 141 Forquer ul. Jednatel Eduard Uhlíř č. 106-108 Dekoven ul.

Těl. Jednota Sokol Cechie v Chicago, schůze 1. a 3. sobotu v měsíci v č. 100-102 Wade ul. Taj. Fr. Chmatal 65 Emma ul.

Těl. Jednota „Plzeňský Sokol“ odbývá schůze každé 2 a 4. pondělí v síni p. M. Trsa. roh 20té a Brown ul. Taj. Frant. Pavlíček č. 10. Zehn ul.

Tělocvičná Jed. „Sokol“ v New Yorku, odbývá své schůze každé první pondělí v měsíci u J. Pospíšila 533 5tá ulice. Taj. J. Neubauer, 236 3tí ul. Jednatel Stanislav Výborný 25 ave A.

Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimoré Md., taj. Josef Rejžek, 174 N. Dallas ul., jednatel Frant. Vavřina, 20 S. Bond ul.

Tělocvičná Jednota Sokol „Tyrš“ v Cedar Rapids Ia. Tajem. Václav Severa, jednatel Václav Bláhník, Box 459

Tělocvičná Jednota Sokol „Budivoj“. Taj. Ant. Podr 56 Benton ul., jednatel Jan Vilím, č. 613 Antonie ul., Detroit, Mich.

Těl. Jedn. „Sokol Clevelandský“, tajemník K. F. Třma 112 Croton ulice, Cleveland, O.

Čes.-Americký Sokol, taj. Frant. Hranáč. Jednatel Jan Bican Kewaunee, Wis.,

Tělocvičná Jednota „Čech“, jednatel Jan Prošek č. 3 Burwell Ext. Clevelandt, Oh.

Těl. Jed. „Věrní Bratři Sokol“ taj. Hynek Kra tochvíl, 347 6tá ulice v Milwaukee. Wis.

Tělocv. Jednota Sokol, tajemník Anton Kment 5. 15tá mezi ulicemi Williams a Pierce Omaha, Neb Česko-Americký Sokol, tajemník Frant. Novák, box 398 Braidwood, Ill.

Sokolská Jednota „Svornost“, tajemník Jan Kárašek 162. ulice a Brook ave., Morisania, N. Y.

Těl. Jed. Sokol Wilber. Taj. J. K. Mallat.